

Flickhemmen

Inget får jag veta om mammas sjukdom, men hoppas att hon blir frisk snart. Mamma är trött av sin sjukdom så hon orkar inte ta hand om Berit och mig. Berit får bo hos moster Berta. Mamma har begärt hjälp för mig. Hon packar en väska med mina kläder och ser allvarligt på mig.

– Du måste flytta till ett flickhem och bo där ett tag. Jag blir förvirrad, rädd och ryter åt mamma.

– Det är ditt fel att jag inte får bo hemma nu. Eftersom du har sett till att jag måste flytta, så får du bära min väska. Jag slänger åt henne väskan. Hon lyfter upp den och vi går mot tunnelbanan. Det enda jag vill, är att ta hennes hand och gå hem igen. Framme vid flickhemmet, i Hökarängen, öppnar en personal och släpper in oss. Jag blir visad till ett rum på andra våningen där mamma ställer in min väska. Jag blir inskriven och personalen säger några ord till mamma, som sedan går hon därifrån. Jag minns inte om hon sa hej till mig. I allrummet sitter några flickor i min ålder, jag är fjorton år.

De sitter i sofforna och på golvet, alla tittat på mig. Ingen säger något. Jag går tillbaka till mitt rum, där finns en säng, en byrå och ett skåp för mina kläder. Dagarna går och vi gör ingenting, sitter bara i sofforna och väntar på de enda avbrotten, maten. Ingen går i skolan och vi får inte gå in köket eller på kontoret. Dagarna går och plötsligt utan förvarning måste jag flytta till ett annat flickhem. Jag flyttar till Skärsätra, på Lidingö. Det är det värsta flickhemmet av alla, har jag hört. Inget hör jag om mammas sjukdom. Jag vet aldrig hur länge jag ska bo på flickhem.

Föreståndarinnan på Skärsätra flickhem är omtänksam och gör en hel del roliga saker för oss flickor. Jag tycker om henne och känner att jag kommer en vuxen nära. Då blir jag flyttad till ett nytt flickhem, Stigberget. Där stannar jag en kort tid för att sedan flytta tillbaka till Skärsätra flickhem. Jag blir upplyft och flyttad fram och tillbaka sedan nedsatt på olika flickhem. Jag vet aldrig var ska jag bo. Jag har varit och hälsat på hemma hos Berta där både Berit och mamma bor. Mamma är för sjuk och trött att bo ensam hemma. Jag hör hur de viskas om mammas sjukdom som de kallar Kräfta och ibland säger de att det är Cancer. Jag blir bara mer och mer förvirrad vad mamma är för sjuk egentligen.